

عنوان مقاله:

مطالعه تنوع ژنتیکی جمعیت‌های زیره سیاه پارس (Bunium persicum) ایران، هند، افغانستان و اروپا با استفاده از مارکر مولکولی RAPD

محل انتشار:

دهمین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

هدا هاشمی - مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد قوچان

عباس صفر نژاد - عضو هیات علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی

عبدالرضا باقری - عضو هیات علمی دانشگاه فردوسی مشهد

سید مصطفی پیرسیدی - بخش ژنومیکس موسسه تحقیقات بیوتکنولوژی کشاورزی کرج

خلاصه مقاله:

آگاهی از میزان تنوع بین جمعیت های گیاهی در مدیریت برنامه های اصلاحی نقش مهمی ایفا می کند. به منظور بررسی تنوع ژنتیکی 20 جمعیت گیاه دارویی زیره پارس از ایران، هندوستان، افغانستان و اروپا، آزمایشات مولکولی با نشانگر RAPD انجام شد. از 146 قطعه DNA تکثیرشده قابل ارزیابی در PCR، تعداد 141 باند (96% باندها) چندشکل بودند. آنالیز داده ها با برنامه های POPGENE و NTSYS انجام و دندروگرام برپایه ضریب تشابه ژاکارد با روش گروه بندی UPGMA ترسیم شد. بین میزان تشابه جمعیت ها و فواصل جغرافیایی آنها رابطه وجود داشت. دامنه شباهت بین نمونه ها از 0/37 تا 0/95 متغیر بود. در تجزیه کلاستر، نمونه ها بر اساس منشأ جغرافیایی تقسیم شدند. همانطور که انتظار می رفت، نمونه اروپا در فاصله ژنتیکی زیادی از بقیه جمعی آنها، در شاخه ای جدا قرار گرفت. در بین 19 جمعیت باقی مانده، دو زیر گروه شکل گرفت. زیرگروه اول شامل تمامی 15 جمعیت ایرانی بود و زیر گروه دوم حاوی دو جمعیت از هند و دو جمعیت از افغانستان بود. زیرگروه ایرانی نیز به دو شاخه تقسیم شد. به طور کلی، نمونه های ایرانی بر اساس استان محل جمع آوری در گروه همان استان قرار گرفتند. ضریب کوفاکتیو $r=0/9$ برازش مناسب ماتریس تشابه و دندروگرام را نشان داد. نتایج مشخص کرد که RAPD تکنیکی مناسب و کارا جهت بررسی تنوع جمعیت های زیره پارس است.

کلمات کلیدی:

زیره پارس، تنوع ژنتیکی، گیاهان دارویی، Bunium persicum، RAPD

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/298955>

